

даже изъ рѣцѣтъ на човѣцитѣ, но ако се принесатъ въ други земи, тѣ бързо умиратъ, защото не могатъ да навикнатъ на новия чуждъ за тѣхъ климатъ.

Правени сж опити да прѣселятъ колибри когато мѣтятъ, но и такива колибри скоро сж умирали безъ даже да сж още измѣтили малкитѣ си. Въ Евроа прѣнесени, тѣзи птички прѣживѣватъ около 2-3 мѣсеца и умиратъ.

Гнѣздицата си колибри тѣ правятъ въ видъ на копринена торбичка, изтъкана сѣкашъ отъ тънки влаканца. Тѣ прѣкрепватъ тази торбичка до нѣкое дървено клонче, или до сламкитѣ на нѣкои житни-овесни растения и тамъ снасятъ своитѣ мѣнички яйчица.

ПЕТРОВИЯ СЪНЪ.

Петърчо отишелъ въ училище безъ да си научи урока, защото нѣмало въ класъ кой да му показва. Петърчо ималъ тази лоша привычка: да мисли, че самичкъ не е възможно нищо да научи.

Седналъ той на чина си и тихо се молѣлъ, дано този часъ учителятъ не го вдига.

— Петъръ Каменовъ, извика учителятъ. — Кажи на изустъ пѣсничката!

— Орелъ, ракъ и шука, и шука, и шука.... захвана съ треперливъ гласъ да бръщолеви Петъръ.

— Защо си не научи урока, Петре?

— Нѣмаше кой да ме учи, намръщено отговори Петъръ.

Звънецътъ удари. Всички дѣца излѣзоха на